

Phẩm 5: XÁ-LỢI

Khi ấy Phật bảo Thích Đề-hoàn Nhân:

–Này Kiều-thi-ca! Xá-lợi khắp cả cõi Diêm-phù-đề là một phần, Bát-nhã ba-la-mật là một phần trong hai phần đó ông chọn lấy phần nào.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Con lấy phần Bát-nhã ba-la-mật. Vì sao? Bạch Thế Tôn, chẳng phải con không cung kính xá-lợi, nhưng vì xá-lợi là từ Bát-nhã ba-la-mật mà sinh ra, nhờ Bát-nhã ba-la-mật huân tập nên được cúng dường.

Bạch Thế Tôn! Con ở trên cung trời Đao-lợi trong Thiên pháp đường, con có chỗ thường ngồi. Chư Thiên tử cõi trời Đao-lợi đến cúng dường cho con, nếu con không có chỗ ở đó thì chư Thiên tử cung kính làm lễ đi nhiều tòa ngai của con rồi mới đi. Vì họ suy nghĩ Thích Đề-hoàn Nhân ngồi ở tòa này thuyết pháp cho chư Thiên. Xá-lợi của chư Phật cũng vậy từ Bát-nhã ba-la-mật mà sinh ra là chỗ ở của Nhất thiết trí cho nên được cúng dường như vậy.

Thưa Thế Tôn! Trong hai phần con xin lấy phần Bát-nhã ba-la-mật.

–Bạch Thế Tôn! Đặt xá-lợi khắp cả cõi Diêm-phù-đề, hoặc xá-lợi khắp cả tam thiên đại thiên thế giới là một phần Bát-nhã ba-la-mật là một phần. Trong hai phần con xin lấy phần Bát-nhã ba-la-mật. Vì sao? Vì xá-lợi của chư Phật từ Bát-nhã ba-la-mật sinh ra nên được cúng dường.

Bạch Thế Tôn! Ví như là người mắc nợ thường lo sợ chủ, vì nhờ thân cận phụng sự nhà vua nên chủ nợ trở lại lo sợ cung kính người mắc nợ có dựa vào năng lực của nhà vua.

Bạch Thế Tôn! Xá-lợi cũng như vậy nương nơi Bát-nhã ba-la-mật mà được cúng dường.

Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật như vua, xá-lợi như người gần gũi nhà vua. Xá-lợi của Như Lai nương nơi tất cả Bát-nhã ba-la-mật mà được cúng dường.

Bạch Thế Tôn! Tất cả trí tuệ của chư Phật, cũng từ Bát-nhã ba-la-mật mà sinh ra, cho nên trong hai phần con xin lấy một phần Bát-nhã ba-la-mật.

Bạch Thế Tôn! Như bảo châu vô giá có công đức như vậy, chỗ để hạt châu đó là phi nhân không thể hại được. Hoặc người nam, hoặc người nữ, hoặc người lớn, hoặc người nhỏ nếu bị phi nhân hại thì khi đem châu báu đến chỗ đó, phi nhân bỏ đi. Nếu có bệnh nóng, lấy hạt châu thoa lên thân có thể trừ diệt; nếu có bệnh phong lấy hạt châu xoa lên thân, phong liền biến mất; nếu có bệnh lạnh cũng dùng bảo châu xoa lên thân liền hết lạnh. Hạt bảo châu lúc trời tối hạt châu làm sáng; khi nóng có thể làm mát; lúc lạnh có thể làm ấm; để hạt bảo châu nơi nào thì rắn độc không thể vào được. Người nam hoặc người nữ; hoặc người lớn hoặc người nhỏ, bị trùng độc chích đốt, đem hạt châu đưa cho họ thì độc liền tiêu. Nếu con mắt bị bệnh đem bảo châu xoa lên mắt thì mắt được lành.

Bạch Thế Tôn! Lại hạt châu này nếu để trong nước thì hạt châu cùng màu với nước. Nếu dùng túi bằng lụa màu trắng đựng bảo châu bỏ vào trong nước thì nước biến thành màu trắng. Nếu dùng túi xanh vàng đỏ tím đựng hạt châu bỏ vào trong nước, thì nước biến thành xanh, vàng, đỏ, tím, nước đục biến thành trong, hạt châu này thành tựu công đức như vậy.

Khi ấy A-nan hỏi Thích Đề-hoàn Nhân:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Đây là vật báu ở cõi Diêm-phù-đề hay là vật báu ở cõi trời.

Thích Đề-hoàn Nhân đáp:

–Đây là vật báu ở cõi trời, người ở cõi Diêm-phù-đề cũng có vật báu này nhưng công đức ít mà nặng, công đức hạt châu ở cõi trời nhiều mà nhẹ, vật báu người so sánh của trời, không thể dùng toán số mà thí dụ được sự chênh lệch.

Bạch Thế Tôn! Nếu đem hạt châu bỏ vào trong hộp, tuy lấy hạt châu ra khỏi hộp rồi, vì công đức của hạt châu đó, nhưng hộp vẫn quý giá.

Bạch Thế Tôn! Bởi vì công đức Nhất thiết trí của Bát-nhã ba-la-mật nên sau khi Như Lai diệt độ, xá-lợi được cúng dường. Vì xá-lợi của Như Lai là chỗ trụ xứ Nhất thiết trí, trong hai phần con xin lấy phần Bát-nhã ba-la-mật.

Bạch Thế Tôn! Đặt xá-lợi như thế đây cả tam thiên đại thiên thế giới, lại nếu xá-lợi khắp cả hằng hà sa số trong thế giới một phần, Bát-nhã ba-la-mật là một phần, trong hai phần đó con xin lấy phần Bát-nhã ba-la-mật. Vì sao? Vì trí Nhất thiết trí của chư Phật Như Lai đều từ Bát-nhã ba-la-mật mà sinh ra Nhất thiết trí đã huân tập, nên xá-lợi được cúng dường.

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Nếu thiện nam, tín nữ muốn thấy như thật chư Phật mười phương vô lượng, vô số, nên thực hành Bát-nhã ba-la-mật, nên tu tập Bát-nhã ba-la-mật.

Phật dạy:

–Đúng vậy, đúng vậy, này Kiều-thi-ca! Chư Phật quá khứ đều do Bát-nhã ba-la-mật chứng đắc Vô thượng Chánh đẳng giác, chư Phật vị lai cũng do Bát-nhã ba-la-mật mà chứng đắc Vô thượng Chánh đẳng giác, chư Phật hiện tại ở mười phương vô lượng, vô số thế giới cũng nhân Bát-nhã ba-la-mật chứng đắc Vô thượng Chánh đẳng giác.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Ma-ha Ba-la-mật chính là Bát-nhã ba-la-mật, Phật nhân Bát-nhã ba-la-mật này đều biết tâm tâm sở hành của tất cả chúng sinh.

Phật dạy:

–Kiều-thi-ca! Vì suốt đêm dài, Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Bồ-tát chỉ thực hành Bát-nhã ba-la-mật, ngoài ra không thực hành các pháp Ba-la-mật khác ư?

Phật dạy:

–Này Kiều-thi-ca! Bồ-tát đều thực hành Lục độ. Nếu khi Bố thí thì Bát-nhã ba-la-mật đứng đầu, hoặc khi Trì giới, hoặc Nhẫn nhục, hoặc Tinh tấn, hoặc Thiền định, hoặc quán các pháp thì Bát-nhã ba-la-mật đứng đầu. Ví như những cây cối ở cõi Diêm-phù-đề với những hình dáng khác nhau, màu sắc khác nhau, lá hoa trái khác nhau, nhưng cái bóng của nó đều không khác nhau, năm pháp Ba-la-mật cũng như vậy, vào trong Bát-nhã ba-la-mật không có phân biệt.

–Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật này có công đức lớn, có công đức vô lượng, vô biên, có công đức không gì sánh bằng. Nếu có người biên chép kinh Bát-nhã ba-la-mật, cung kính, tôn trọng, tán thán, đem hương hoa tốt đẹp cho đến tràng phan bảo cái để cúng dường. Nếu có người sao chép kinh Bát-nhã ba-la-mật so với người kia, hai công đức, công đức nào nhiều hơn?

Phật dạy:

–Này Kiều-thi-ca! Ta hỏi lại ông, ông tùy ý trả lời cho ta. Ý ông thế nào? Nếu có

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

người được xá-lợi của Phật, rồi chỉ tự mình cúng dường hoặc lại có người được xá-lợi của Phật, rồi tự mình cúng dường và bảo người khác cúng dường, hai công đức đó, công đức nào nhiều hơn?

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nếu có người được xá-lợi của Phật, tự mình cúng dường và bảo người khác cúng dường thì phước đức đó rất nhiều.

Phật dạy:

–Đúng vậy, đúng vậy, này Kiều-thi-ca! Nếu thiện nam, tín nữ biên chép kinh Bát-nhã ba-la-mật, cung kính, tôn trọng, tán thán, đem hương hoa tốt đẹp, cho đến tràng phan bảo cái để cúng dường thì không bằng thiện nam, tín nữ biên chép kinh Bát-nhã ba-la-mật tự mình cúng dường và bảo người khác cúng dường thì phước ấy rất nhiều.

Phật dạy:

–Này Kiều-thi-ca! Nếu thiện nam, tín nữ ấy ở chốn nào, thuyết giảng kinh Bát-nhã ba-la-mật cho người thì được phước đức ấy rất nhiều.

